

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 455/2026
21.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела одузимање туђе ствари из члана 211. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 4К-52/25 од 15.12.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 41/26 од 06.03.2026. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 4К-52/25 од 15.12.2025. године и Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 41/26 од 06.03.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 4К-52/25 од 15.12.2025. године окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело одузимање туђе ствари из члана 211. став 1. Кривичног законика и за исто је осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико у датом року новчану казну не плати иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе одређен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж.1. бр. 41/26 од 06.03.2026. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног адвоката Неде Миљковић и пресуда Основног суда у Јагодини 4К-52/25 од 15.12.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и

одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета и нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, Врховни суд је нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног недозвољен.

Из свега изложеног, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП, донета је одлука као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић